

Реєстраційне свідоцтво
Ю № 406 від 16.06.1999.РОЗПОВСЮДЖУЄТЬСЯ
БЕЗПЛАТНО

У Бразилії мер офіційно передав ключі свого міста Богові

Мер невеликого містечка Гуанамбі на сході Бразилії своїм першим декретом «вручив ключі від міста» Богові і проголосив над містом владу Ісуса із Назарета, повідомляє Християнський Мегапортал invictory.com.

«Я, Жайро Сільвейра Магальяєс, мер Гуанамбі, призначений Богом, вибраний загальним голосуванням, щоб керувати протягом 2017-2020 років, постановляю вручити ключі цього міста Богові», – заявив мер. Мер проголосив, що «місто належить Богові, а всі відділи мерії перебувають під покровом Всевишнього».

Своїм декретом мер Магальяєс ствердив,

що всі сили зла, що діють в місті, повинні підкоритися Ісусу із Назарета, і відмінив дії будь-яких інших угод з яким-небудь іншим богом чи духовною істотою.

«Моє слово остаточне», – заявив мер в кінці документа.

Свій перший декрет на посаді мера Жайро Сільвейра Магальяєс підписав 2 січня цього року. Він опублікований на офіційному сайті мерії.

Раніше повідомлялося про те, що новий мер Ріо-де-Жанейро, другого за величиною міста Бразилії, Марсело Крівелла, заступаючи на посаду, подякував Богові за отриманий мандат і християнам за надану підтримку. У своїй промові мер Крівелла підкреслив, що переміг на виборах, тому що це був Божий план. У другому турі виборів за нього проголосувало понад 90 відсотків євангельських християн Ріо.

Чому не варто купатися на Богоявлення

Давно хотів написати, що ці страшенно модні язичницькі купання на Йордан мають надзвичайно мало спільного зі справжнім виявом християнського благочестя.

Вода з річки не змиває гріхів. Навіть дуже холодна вода з ополонки нічого не змиває. Єдина вода, яка має здатність омивати людські гріхи, – це щирі сльози покаяття і скорботи за гріхи.

А блудні чи пихаті намагання людей проявити себе всім «із кращого боку» за допомогою псевдорелігійних обрядів, залишаються лише безглуздими спробами людини перехитрити природу.

Зазвичай, людське тіло середньої температури, поринаючи в крижану воду, ризикує отримати обмороження, що згодом призводить до запалення легень чи чогось не менш небезпечного.

Чи подобається це Господу? Навряд чи! Коли Він прямо попередив диявола, коли той намагався «спокуювати Господа». Пам'ятаєте ту розмову в пустелі? (Мт. 7:4).

Людина, яка в наших географічних умовах пірнає в середині січня в ополонку, не що інше, як спокушає Бога тим, що ставить Йому умови. Вона наче каже: «Якщо Ти – всемогутній Бог, то Ти не дозволиш мені сьогодні захворіти. Якщо я ляжу через Тебе до лікарні, винен будеш саме Ти. А я нині роблю все це через велику любов і віру в Тебе!».

Треба розуміти, що клімат Йордану зовсім не той, що в Дніпрі і навіть у Сереті. Але мова не лише про це.

Хочу вкотре повторити, що особливої популярності цей обряд отримав саме поза Церквою. Його підтримують малоцерковні, переважно марновірні люди, згідно з віруванням яких купання в ополонці реально приносить прощення гріхів.

Догматичне богослов'я Церкви зовсім нічого

не говорить про це. Натомість народна творчість, особливо поганського походження, буквально кишить різноманітними марновірствами щодо сили та значення води на Йордані...

Занурюватися в цю воду чи то голим, чи то в одязі – безумовний елемент зухвальства та зневаги святині. Годі вже говорити про цілком оголені показові купання чоловіків і жінок, які приносять особливу спокусу тим, хто споглядає на те дійство. Це збочення називається «ексгібіціонізм» і лікується в психіатра чи сексопатолога.

Прощення гріхів у водах людини отримує лише один раз – приймаючи святе хрещення. Усі інші купання в водоймах, незалежно від пори року, ніякого духовного змісту не мають і не можуть мати.

У тому й полягає різниця між християнським і язичницьким світобаченням, що для членів Церкви має значення не сам обряд, а здатність людини сприйняти благодать Божу.

Людина, яка не готувалася до прийняття таїнства, приймає його не на зцілення душі та тіла, але на суд собі та осуд. Себто ці священнодійства не лише не принесуть користі, але й навпаки – можуть завдати шкоди!

Апостол Павло прямо писав про тих, хто недостойно приймає причастя: «Через це багато з вас немірних і недужих і чимало вмирає» (1 Кор. 11:30).

Священники повинні розповідати на проповідях про всі небезпеки формального підходу до питань духовного життя, а також нагадувати, що займатися «моржуванням» раз на рік дуже небезпечно.

Дійсно, відомі випадки коли люди, які скупалися в ополонці, не захворіли. Так само, як відомі випадки, коли у людини, що стрибнула з літака, не розкрився парашут, але вона все одно вижила. Та однак сподіватися на те, що вона виживе наступного разу, так само вистрибнувши без парашута, було б цілком безглуздо.

Євген ЗАПЛЕТНЮК.
Протоієрей, публіцист.

Глави конфесій молилися за мир та єдність християн в Україні

1 лютого 2017 р. у Київській церкві «Філадельфія» в рамках Тижня молитов за мир і єдність християн відбулася міжконфесійна молитва. У ній взяли участь глави і представники євангельських союзів ЦХВЕУ, СВЦ ХЄВ, ОЦ ЄХБ, а також представники лютеранських церков з Латвії і України та УГКЦ.

Зібрання почалося спільною молитвою, до якої закликав старший пресвітер Київського міського об'єднання ЦХВЕУ Анатолій Козачок. Після цього кожен із священнослужителів промовляв до присутніх. Усі проповіді мали спільний акцент на тому, що події останніх років значно згуртували християн різних конфесій в Україні. І це є в планах Божих. «Добре жити братам разом, це як олива», – словами із 132-го Псалма розпочав свою промову представник Союзу вільних церков ХЄВ Дмитро Булах.

Старший пресвітер ОЦЄХБ м. Києва та Київської області Михайло Андрашко закликав помолитися, щоб мати вірне свідчення, на яке небо відкривається. «Щоб дати людям свідчення, маймо любов між собою, як вчив Христос», – наголосив проповідник.

Центральну проповідь сказав предстоятель УГКЦ Святослав Шевчук. Він попросив присутніх замислитися над сутністю Духа Святого. «Якщо ми сьогодні хочемо правильно молитися, хто нас навчить? Дух Святий!», – сказав проповідник.

На його переконання молитися за єдність між християнами означає пізнати, якого ми Духа. «Немає такої справжньої молитви за єдність, за єдність між чоловіком і жінкою в подружжі, за єдність усередині церковної спільноти, за єдність між християнськими спільнотами, єдність у всьому людському

роді, як та єдність, яку подає Дух Святий, бо Він є Духом сопричастя», – наголосив духовний лідер греко-католиків.

Між проповідями присутні мали нагоду слухати чудовий спів Анастасії Яценко, яка служила разом із групою прославлення церкви «Філадельфія».

Завершальне слово виголосив старший єпископ Церкви ХВЕ України Михайло Паночко, який проповідував на тему: «Ось Агнець Божий, що на Себе гріх світу бере» (Ів. 1:29).

А потім священнослужителі разом просили благословення і миру нашій Батьківщині та дякували Богу за цю чудову можливість – мати спілкування з братами з інших Церков.

chve.org.ua

Найбільша честь, яку нам хто-небудь виявив, – це можливість спілкуватися з Богом.

СТАВАЙТЕ СПІВТВОРЦЯМИ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ

Днями я брав участь у 65-му Національному молитовному сніданку, який пройшов в столиці США м. Вашингтоні. З цієї нагоди хочу поділитися своїми враженнями та висновками. Але на початку трохи історії.

Історія виникнення цієї ініціативи бере свій початок в період президентства Франкліна Рузвельта під час Другої Світової війни. 1942 року в часі особливих випробувань, члени конгресу, вирішуючи складні питання світової політики, вирішили молитися, оскільки проблеми були дуже серйозними. Такі молитви політики звершували щочетверга зранку.

Ця ідея почала спонтанно поширюватися з небаченою швидкістю, задовольняючи потребу, яку вже давно відчували представники усіх прошарків суспільства.

Проста ідея з ефективними наслідками

Сьогодні тільки в м. Вашингтоні щотижня перед початком робочого дня проводиться понад 200 молитовних зустрічей в різних адміністративних закладах столиці США. Ця, здавалося б, проста ідея спільних зустрічей задля взаємної підтримки, спілкування та пошуку «кращого шляху» стала основою для виникнення малих груп у більш ніж 180 країнах на всіх континентах.

Перший Національний молитовний сніданок організував в 1953 році президент США Дуайт Ейзенхауер. А 2017 року ця подія за участю 45-го президента США Дональда Трампа силою молитви об'єднала біля 5000 гостей. Серед них – представники 146 країн з усіх континентів світу. А загалом за останні три роки молитовні сніданки у Вашингтоні відвідали представники 206 країн світу.

Головне, що сама ініціатива молитовних сніданків співзвучна з подіями, які описані в 21-му розділі Євангелія від Івана. Тоді Ісус запросив Своїх друзів приєднатися до Нього за трапезою на березі Тиверіядського озера. Під час цього сніданку Він показав великодушність Бога – через багатий улов риби у нерибному місці; любов – через спілкування

з Петром, який перед тим зрікся Його; а також засвідчив важливість загальних зустрічей, під час яких можна разом розділити їжу, спілкуватися та молитися.

Отже, мої враження від побаченого і пережитого. Як сказав хтось з доповідачів, «Національний молитовний сніданок – це видима демонстрація того, що відбувається по всьому світу впродовж року».

Я багато читав і бачу, що люди по-різному ставляться до цієї події. Але що б хто не думав, там присутні багато людей, які виявляють свою християнську віру у своїй професії, – як от сенатори, конгресмени, парламентарі, міністри, губернатори, бізнесмени, громадські діячі, спортсмени тощо. Їхній приклад і свідчення допомагають іншим по-новому подивитися на цей світ і осмислити своє місце в ньому.

Усе, що будується на людській логіці, не має перспективи, а те, що будується на Божих принципах, веде до процвітання в економіці, сім'ї, у вихованні дітей, у стосунках з ближніми тощо.

Дональд Трамп в своєму виступі, зокрема, сказав: «Президент Обама, не живучи постійно в США, за час свого президентства так і не зрозумів, що таке Америка. Найперше Америка – це духовність, бо вона була заснована на Божих принципах і досягла успіху на цих основах. А за вісім років правління минулого президента ні одна країна світу не стала жити краще. Тому Америка повертається до духовних основ, на яких була заснована, і це приведе її до нового процвітання». Дав би Бог, щоб так і було.

Загалом подія Національного молитовного сніданку – це прекрасна можливість застосовувати побачене і почуте у своїй країні. Українська делегація, напевне, була найчисленнішою – понад 70 осіб. Серед них політики, представники місцевого самоврядування, бізнесу, громадські діячі та лідери.

Ця подія – також прекрасна площадка для різноманітних зустрічей з впливовими людьми цього світу (конгресменами, сенаторами, колишнім генеральним прокурором США, командуючим збройними силами США в Тихоокеанському регіоні та іншими). Питання України, її підтримки постійно обговорювалося в дуже багатьох форматах.

Чи потрібна така ініціатива Україні?

Чому ця ініціатива повинна бути цікавою для нас, і що це може принести Україні та кожній окремій людині?

Будь-який досвід, що приносить позитивні зміни в суспільстві та має потенціал впливу на окрему взятую особу, повинен застосовуватися. Національні молитовні сніданки, молитовні зібрання відбуваються на основах християнської моралі. Чи може християнська мораль завдати людині шкоди? Сама історія християнства впродовж останніх 2000 років красномовно засвідчує, що ні, не може!

Особливо важливий елемент цієї ініціативи – вона пріоритетна, спрямована на політиків, чиновників, управлінців, експертів та громадських діячів. Тобто на людей, від яких значною мірою залежить розвиток держави і суспільства. Я переконаний, що відповідальність особи за свої дії, найперше перед Богом, дає можливість кожному реалізовувати свою віру, у тому числі і через професію. Існує таке поняття: «місія в професії». Іншими словами, кожен християнин повинен нести проповідь Євангелія на своєму робочому місці – через взірцеве виконання своїх службових обов'язків.

А в цій площині у нас роботи – непочатий край. Але альтернативи нема. Добробут США

та Європи – це наслідок саме такого ставлення минулих поколінь до праці.

Що ми можемо робити

Які пропозиції та рішення можливо втілювати в Україні? У нас вже розпочато практику молитовних сніданків на різних рівнях влади. Зокрема, шостий Український національний молитовний сніданок відбудеться 8 червня цього року.

Безперечно, можна скептично ставитися до будь-якої ініціативи. Але результат приходить лише в результаті дій і рішень. Особисто я бачу такі зміни.

І кожен, хто читає ці рядки, може осмислити свої можливості і прийняти рішення. Наприклад, я в змозі організувати подібну зустріч в себе на робочому місці.

Якщо така практика існує на найвищому політичному і владному рівні, то хто може завадити впровадженню таких ініціатив на будь-якому місці? Я переконаний, що потрібно лише захотіти – і Господь благословить таку ініціативу.

Там, де є молитва, де просять Господнього благословення, зміни на краще відбуваються! Тому ставайте співтворцями обставин нашого теперішнього і майбутнього.

Адріан БУКОВИНСЬКИЙ.
Співавтор законопроектів у галузі державної сімейної політики.
Доктор філософії.

Мінкультури створить Експертну раду з питань захисту суспільної моралі

Міністерство культури України незабаром затвердить персональний склад Експертної ради з питань захисту суспільної моралі з метою розробки критеріїв віднесення продукції до такої, що має порнографічний характер.

Таке рішення Мінкультури оголосило за результатами наради за участі керівників національних творчих спілок, а також представників Міністерства фінансів України та Державного комітету телебачення і радіомовлення України, повідомляє Інститут релігійної свободи.

Варто відзначити, що Положення про Експертну раду Мінкультури з питань захисту суспільної моралі вже затверджено Наказом № 986 від 03.11.2016 р., який набув чинності 27 грудня.

Під час наради розглядалися питання практичного застосування положень Закону України «Про захист суспільної моралі» в частині забезпечення громадського контролю за додержанням вимог законодавства у сфері захисту суспільної моралі творчими спілками.

«Міністерство культури розглядає необхідність розробити порядок фінансування діяльності творчих спілок, на які покладено здійснення цього контролю, адже, вимагаючи здійснення цієї функції, ми маємо і забезпечувати її здійснення. Проте, на жаль, з державного бюджету ми можемо фінансувати лише національні спілки, а цей контроль покладений на всі спілки і питання потребує вирішення. Необхідно також з'ясувати, чи готові спілки виконувати

функцію контролю за суспільною мораллю та які їм потрібні механізми для здійснення цієї функції», – повідомила присутнім перший заступник Міністра культури Світлана Фоменко.

Після обговорення порушених питань учасники наради прийняли рішення звернутися до парламентських Комітетів з питань культури і духовності та з питань свободи слова та інформаційної політики за роз'ясненнями положень Закону в частині забезпечення громадського контролю за додержанням вимог законодавства у сфері захисту суспільної моралі творчими спілками, що діють у сфері культури та мистецтва, журналістики.

Як повідомляв ІРС, такі положення з'явилися в Законі у лютому 2015 року, коли Верховна Рада вирішила ліквідувати Національну експертну комісію з питань захисту суспільної моралі (НЕК).

Тоді проти ініціативи ліквідації НЕК виступила Всеукраїнська Рада Церков і релігійних організацій та низка просімейних громадських організацій, вважаючи ліквідовану Комісію ефективним механізмом громадського контролю у цій сфері. До того ж Головне науково-експертне управління Верховної Ради зауважило, що внесені до Закону зміни містять «ризик надмірної лібералізації сфери обігу і розповсюдження в

українському суспільстві продукції сексуального чи еротичного характеру, а також продукції, що містить пропаганду культури насильства, жорстокості, порнографії тощо».

Нагадаємо, що на сьогодні стаття 15 Закону України «Про захист суспільної моралі» відносить питання контролю за дотриманням законодавства у сфері захисту суспільної моралі до компетенції МВС, Національної поліції, Мінкультури, Держкіно, ДФС, Держкомтелерадіо, Нацради з питань телебачення і радіомовлення.

Однак 19 січня Мінкультури пояснило, що не може виконувати експертну функцію в цьому питанні, тому було прийнято рішення створити експертний консультативно-дорадчий орган Мінкультури – експертну раду з питань захисту суспільної моралі.

«Підкреслюємо, що основною метою такої ради є винятково напрацювання критеріїв, які згодом – після широкого громадського і професійного обговорення та із врахування позицій усіх залучених до процесу фахівців та спеціалістів – будуть затверджені Мінкультури. Після напрацювання таких критеріїв рада припинить своє існування, бо її завдання буде вичерпане», – так пояснили в Міністерстві своє рішення після того, як воно набуло резонансу в медіапросторі.

ВЛАДА: Божі вимоги і застереження

У сучасному світі кожна держава має владу: місцеву, регіональну, найвищу тощо. Майже всюди влада виборна – досягши певного віку, громадяни держави отримують право вибирати у владні органи достойних, чесних, здібних людей, патріотів своєї держави. Але минає час – і виборці починають на владу нарікати, мовляв, не виправдалися їхні надії. У чому річ?

Щоб дати відповідь на це питання, треба насамперед згадати історію єврейського народу. Бог вибрав Собі цей народ і дав йому закони і постанови, що торкалися усіх сфер життя, щоб усі без винятку ситуації і проблеми взаємовідносин могли вирішуватися справедливо, по-Божому. Відповідно Бог дав їм і настанови щодо влади. І ці Божі настанови й застереження актуальні й досі, окрім окремих пунктів, що стосувалися лише євреїв.

Основні вимоги і застереження коротко можна сформулювати так:

- за правдою судити (Левит 19:15-18); по всіх містах настановити суддів, які будуть судити справедливим судом (Повторення Закону 16:18-20, 19:14-21);
- царя для народу вибере Бог; це має бути цар зі свого народу, не користолюб, має добре знати Божі постанови і керуватися ними, має правити народом так, щоб народ дотримувався Божих постанов. І цим цар продовжить собі своє царювання (Повторення Закону 17:14-20; Приповіді 29:12, 14);
- якщо народ слухатиметься Бога, то не буде боятися зовнішніх ворогів – «Нехай не зм'якне серце ваше, не бійтеся, і не страшіться, і не лякайтеся їх, бо Господь, Бог ваш, Він Той, що йде з вами воювати для вас з вашими ворогами, щоб спасти вас!» (Повторення Закону 20:4-3). Вибравши Ізраїля Собі за народ, Бог Сам хотів бути їхнім Царем, а управляти народом мали судді. Та люди захотіли мати царя за прикладом своїх сусідів-поган (1 Самуїла 8:6-8).

Бог вірний Своему Слову про вільний вибір кожної людини (Повторення Закону 30:19-20; Ісуса Навина 24:15). І Він задовольняє бажання народу і настановляє над ними Саула (1 Самуїла 10). А тоді дає застереження народові і царю: «Якщо ви будете боятися Господа, і будете служити Йому, і будете слухатися Його голосу, і не будете непокірні до Господніх заповідей, то будете й ви, і цар, що царює над вами, ходити за Господом, Богом вашим.

А якщо ви не будете слухатися Господнього голосу, і будете непокірні до Господніх заповідей, то Господня рука буде проти вас та проти ваших батьків!..

Тільки бійтеся Господа, і служіть Йому

правдиво всім вашим серцем, бо ви бачили, які великі діла вчинив Він із вами! А якщо справді будете чинити зло, погинете й ви, і цар ваш!» (1 Самуїлова 12:14-15, 24-25).

Новозаповітні постанови

У часи Нового Заповіту вимоги до влади не змінилися. Бо всі Божі закони і постанови людині тільки на добро.

Апостол Павло, який прийняв Євангеліє безпосередньо від Ісуса Христа (див. Галатів 1:11-12), у Посланні до римлян пише: «Нехай кожна людина кориться вищій владі, бо немає влади, як не від Бога, і влади існуючі встановлені від Бога. Тому той, хто противиться владі, противиться Божій постанові; а ті, хто противиться, самі візьмуть осуд на себе. Бо володарі пострах не на добрі діла, а на злі. Хочеш не боятися влади? Роби добро, і матимеш похвалу від неї, бо володар Божий слуга, тобі на добро. А як чиниш ти зле, то бійся, бо не даром він носить меч, він бо Божий слуга, месник у гніві злочинцеві!» (Римлян 13:1-4).

Однак багато людей, читаючи ці рядки, не до кінця розуміють їх. Спробуємо розібратися з цим питанням.

Читаючи цей текст, ми бачимо володар (цар, президент) – це Божий слуга, покликаний захищати свій народ від зла. І він сам має дотримуватися Божих постанов.

На жаль, дуже мало на землі держав, які мають таку владу. І тому слова з цього тексту – «немає влади, як не від Бога, і влади існуючі встановлені від Бога» вносять певне сум'яття.

Про що ж ці слова говорять? Насамперед про те, що Бог поважає вибір людей, навіть якщо це не Його вибір, однак попереджає про наслідки. Він не ламає волю людини.

Бог всемогутній і може помінати владу, яка чинить велике зло (історія знає приклади). Але робить це тоді і так, як Він Сам вважає за потрібне. У Бога все під контролем, хоча диявол і є князем цього світу. І якщо Він вирішить втрутитися в дії якоїсь влади, ніхто не завадить Йому. Тому й написано, що всяка влада від Бога – бо все в Його руках.

«Нехай кожна людина кориться вищій владі» – це стосується всіх людей, але не всіх сфер життя. Якщо володар – не Божий слуга, то деякі закони в державі можуть сприяти поширенню гріха, і вірні Богові люди не можуть коритися таким законам. Про таку владу Бог каже: «Вони ставлять царя, але не від Мене, вони князя ставлять, але Я не знаю!» (Осії 8:4).

Для Божих дітей найвища влада – Бог, і «Бога повинно слухатися більш, як людей!» (Дії 5:29).

А апостол Петро навчає: «Отож, коритесь кожному людському творінню ради Господа, чи то цареві, як найвищому, чи то володарям, як від нього посланим для карання злочинців та для похвали добродійців. Бо така Божа воля, щоб добродійці гамували неучтво нерозумних людей, як вільні, а не як ті, що мають волю на прикриття лихого, але як раби Божі. Шануйте всіх, братство любіть, Бога бійтеся, царя поважайте» (1 Петра 2:13-17).

Хто такі добродійці? Це ті, хто чинить для народу добро. І справжніми добродійцями можуть бути лише діти Божі.

А всяка влада, яка не керується Божими законами і постановами, підвладна дияволу. Народ у таких державах також не кориться Богові і Його заповідям. Він більше покладається на обіцянки тих, кого собі вибирає. І коли влада не виконує цих обіцянок, починаються нарікання. І дияволу неважко тримати такий народ у своїх тенетах.

Бог не втручається в ситуацію, бо народ не слухає Його. Молитви неслухняних людей і непокірних народів Він не слухає: «Коли ж руки свої простягає, Я мружу від вас Свої очі! Навіть коли ви молитву примножуєте, Я не слухаю вас, ваші руки наповнені кров'ю... Умійтеся, очистьте себе! Відкиньте зло ваших учинків із-перед очей Моїх, перестаньте чинити лихе! Навчіться чинити добро, правосуддя жадайте, карайте грабіжника, дайте суд сироті, за вдову заступайтесь!» (Ісаї 1:15-17). І ще: «Далекій Господь від безбожних, але справедливих молитву Він чує» (Приповіді 15:29).

А людей, які примирилися з Ним, які живуть згідно з вимогами Його Слова, Бог захистить і благословить (див. Псалом 36:1-40).

Бог всемогутній, всюдисущий – і вірний Своему Слову. Для Нього немає нічого неможливого, для Нього не існує жодних перешкод і проблем, Він «князів обертає в ніщо, робить суддів землі за марноту» (Ісаї 40:23).

Божі застереження

На превеликий жаль, мало хто з представників влади цікавиться Божими застереженнями щодо того, якою повинна бути влада. Та й мало хто з людей знає про це. Тому не зайвим буде про це нагадати:

- «Бо Господь Я, і правосуддя кохаю, і ненавиджу розбій та кривду, і дам їм за плату за чин їхній поправді» (Ісаї 61:8);
- «Горе тим, що долучують доми до дому, а поле до поля приточують, аж місця бракує для інших, так ніби самі сидите серед краю!» (Ісаї 5:8);
- «Горе тим, що зло називають добром, а добро злом, що ставлять темноту за світло, а світло за темряву, що ставлять гірке за солодке, а солодке за гірке! Горе мудрим у власних очах та розумним перед собою самим!

Горе тим, що хоробрі винце попивати, і силачі на мішання п'яного напою, що несправедливого чинять в суді за хабар справедливим, а праведність праведного усувають від нього...

Тому, як огненний язик пожирає стерню, а від полум'я никне трава, отак спорохнєвіє корінь у них, і рознесеться їхній цвіт, немов курява, бо від себе відкинули Закон Господа Саваота, і знехтували вони слово Святого Ізраїлевого!» (Ісаї 5:20-24);

- «Горе законодавцям несправедливим, та писарям, які пишуть на лихо, щоб від правосуддя усунути бідних, і щоб відняти права від убогих народу Мого, щоб стали вдовиці здобичею їм, і пограбувати сиріт!..

А що ви чинитимете в день навіщення, і наглої згуби, що прийде здалека, до кого втечете за поміччю, і де позоставите славу свою? Нічого не лишиться тільки зігнутися між полоненими, і попадати між позабавляними...» (Ісаї 10:1-4);

- «І Він (Бог) змінює часи та пори року, скидає царів і настановляє царів, дає мудрість мудрим, і пізнання розумним» (Даниїла 2:21).

Обов'язки дітей Божих

Що ж мають робити Божі діти? Насамперед не бути байдужими до долі народу, серед якого Бог дав їм народитися. Нести людям Боже Слово (Марка 16:15-16; Матвія 28:18-20). Розповідати про безмежні можливості Бога – якщо народ покається і перестане жити в гріху і чинити зло, по молитвах народу Бог змінюватиме ситуацію на добро.

Обов'язок Божих дітей – стати в молитовному проломі за народ, за владу – щоб люди прийшли до пізнання правди, щоб могли провадити тихе і мирне життя в усякій побожності і чистості, і було багато спасених (див. 1 Тимофія 2:1-4).

При виникненні збройних протистоянь і конфліктів закликати до мирного врегулювання, адже діти Божі – носії Божого миру.

Бог завжди готовий прийти на допомогу тому чи іншому народу, якщо народ прийме Його вимоги і покориться Йому. А всі Його вимоги – тільки на добро.

Якщо ж народ не покориться Богові, прокляття і гнів впадуть на його землю. Це неминуучий наслідок універсального духовного закону: «Бо що тільки людина (народ, влада) посіє, те саме й пожне!» (Галатів 6:7); «А якщо справді будете чинити зло, погинете й ви, і цар ваш!» (1 Самуїла 12:25).

Хай Бог береже Україну і українців від усякого зла!

Ярослав АРБОРАК.
м. Івано-Франківськ.

БОЖІ заповіді – і людські тенденції

«... Ви порушуєте Божу заповідь ради передання вашого...» (Мт. 15:3).

Господь Бог сказав: «Що Бог злучив, нехай людина не розлучає». А ми вирішили, що можна розлучитися, якщо тільки хтось із подружжя цього захоче.

Господь Бог сказав: «Не кради». А ми звикли до того, що якщо хтось знайде відповідну юридичну пролазку, то йому можна безкарно красти навіть мільйони.

Господь Бог сказав: «Не вбивай». Ми ж переконуємо, що протягом трьох перших місяців убивати можна, а ще можна вбити людину, яка помирає, бо вона й так невдовзі помре.

Господь Бог сказав: «... мужоложники Царства Божого не впадуть» (1 Кор. 6:9) – а нас намагаються переконати, що гомосексуальні зв'язки мають бути оточені такою ж пошаною, як і кожне подружжя.

Саме наше покоління зобов'язане почути слова Господа Ісуса з Євангелія від святого Матвія: «Оці люди устами шанують Мене, серце ж їхнє далеко від Мене! Та однак надаремне шанують Мене, бо навчають наук – людських заповідей» (Мт. 15:8-9).

Ми граємося в християнство, вважаючи себе мудрішими за Господа Бога, ми відкидаємо Божі заповіді і встановлюємо власні моральні закони.

Схаменімося, люди!

о. Я. САЛІЙ.

МЕДИЦИНА ХХІ століття і Реформація

Середні віки зазвичай розглядають як похмуру епоху варварства, як період історії, що характеризується двома словами — невігластво і забобони.

Епоха Відродження, яка почалася в XIV ст. і тривала майже 200 років, була однією з найбільш революційних та плідних в історії людства. Винайдення книгодрукування й пороку, відкриття Америки, нова космологія Коперника, Реформація — усі ці зміни і досягнення сприяли визволенню науки, зокрема й медицини, від догматичних пут середньовічної схоластики.

Середньовічні філософи й лікарі мали викривлене уявлення про роль природи, причому дослідники вказують на тодішнє широке панування астрології, алхімії, магії, чаклунства, схоластики та легковірної невігластва, віри в псевдочудеса.

На доказ недосконалості середньовічної медицини вчені наводять інформацію про цілковиту відсутність гігієни — як у приватних оселях, так і в містах загалом. У ті часи це нерідко спричиняло епідемії чуми, віспи, прокази, різноманітних захворювань шкіри тощо.

Середньовічні забобони

Медицина, як і вся наука, перебувала в жорстких рамках, продикуваних Римською Церквою, тому будь-яке вільнодумство чи інакоемислення розглядалося як ересь. Їх беззволікань нещадно карала «свята» інквізиція. Протягом десяти століть анатомію практично не вивчали: хірургічні операції були заборонені, анатомування людських трупів вважалося смертним гріхом. Хворобу пояснювали як результат одержимості бісами, а така «діагностика» диктувала і методологію лікування — «вигнання бісів». Окрім цього, захворювання сприймали як Божу кару, а Церква навчала, як умиловити цього «розгніваного» Бога: купівлею індульгенцій, долученням до чернецтва, звершенням паломництва, прикладанням до мощей, ікон і т. ін.

Астрологія і кабалістика — спадщина стародавнього Вавилону та Халдеї — знайшли в середньовічній Європі другу батьківщину. У багатьох європейських університетах були створені кафедри астрології. У лікуванні будь-яких хвороб орієнтувалися на гороскопи й містичні повір'я, використовували талісмани і магічні заклинання. Скажімо, убитий саме опівночі й висувений кажан вважався найкращим протизаплідним засобом. Люди беззастережно вірили, що корінь мандрагора вночі кричить людським голосом і допомагає від усіх хвороб, а доля людини, її здоров'я й одужання залежать від розташування світил на небосхилі.

Поширеним було лікування кровопусканням. Хворому пускали від 0,5 до 1 літра крові, іноді процедуру повторювали того ж дня. Гарячку лікували так: недужого заносили в

темне, спекотне, душне приміщення й забороняли пити воду.

Для лікування пацієнтів ескулапи мали набір отруйних речовин, як-от ртуть, арсен, артимон, нікотин, стрихнін, опій, наперстянка та ін. Лікар призначав хворим трави, поняття не маючи, як саме вони діють на організм. Не існувало жодних вказівок і щодо безпечного їх дозування. В епоху Середньовіччя окрему комбінацію слів у молитві наділяли особливими магічними властивостями та застосовували як заклинання, а святі моці вважали більш ефективними засобами, ніж ліки.

Усе це свідчило про те, що будь-які нові ефективні методи лікування відкидали. Можна лише здогадуватися, скільки втрачених життів і зламаних доль стали наслідком такого невігластва в галузі медицини.

Перші анатомі

З XVI ст. епоха Відродження почала повільно піднімати завісу темряви над землею. Що більше істини відкривалося про Бога, то помітнішими ставали зміни і в розширенні знань про здоров'я людини.

Старі медичні теорії та методи лікування не відразу поступилися місцем науковій медицині, лікарі не бачили в дослідженні тіла великої користі для практичного лікування. Першими анатомами стали художники, які зацікавилися будовою тіла людини і тварини. Є достатньо підстав вважати, що їхні малюнки слугували підмогою для лікарської діяльності (не випадково в італійських містах у XV-XVI ст. лікарі й художники об'єднувалися). В анатомії та фізіології як споріднених сферах знань, що становлять основу наукової медицини, відбулися справді грандіозні зміни.

Першим тогочасним анатомом можна справедливо назвати Леонардо да Вінчі (1452-1519). Він провів розтин людських тіл і в такий спосіб розширював пізнання про будову тіла: він відкрив гайморову пазуху, провідну систему серця, шлуночки головного мозку. Його майстерно виконані анатомічні малюнки дуже точні.

1543 року Андреас Везалій (1514-1564), професор хірургії та анатомії, родом із Брюсселя, видав трактат «Про будову людського тіла» (De humani corporis fabrica), створений на підставі спостережень і розтинів. Ця праця проілюстрована чудовими анатомічними малюнками. Книга спростувала багато помилкових уявлень Галена і стала основою сучасної анатомії.

Найвідомішим цілителем епохи Відродження був швейцарський лікар Парацельс (близько 1493-1541). Хоч він був представником перехідної епохи й не зміг, як і багато його сучасників, повністю відійти від середньовічних поглядів, але в певних аспектах його вчення мало надзвичайно прогресивний характер. Учений наполягав на подоланні прірви між медичними знаннями та хірургією. Не визнаючи ідеї про необхідність нагноєння ран, він вимагав тримати їх у чистоті, а також спростив форму рецептів. Містичним та ірраціональним підходом у медицині він протиставляв нагляд та опіку.

Поштовх до реформування

В епоху Відродження природознавство справило величезний вплив на філософію,

оскільки нова картина світу, яка народилася в результаті отримання нових знань, вимагала філософського осмислення. Для багатьох учених досягнення науки були доказом безмежних можливостей людини за умови її співпраці з Богом. Французький математик і фізик Рене Декарт (1596-1650) створив нову картину світобудови й відкрив закони, за якими функціонує світ. При цьому він спирався на дані природничих наук, піддаючи їх філософському осмисленню. Декарт уявляв світ як величезний механізм, рух котрого визначив Бог — «великий Геометр», за словами вченого.

Присутність Бога визнавали в усьому Його творінні. Медики усвідомили, що справжнє зцілення тіла можливе лише за умови, що людина вивчить закони природи і людського тіла й житиме за божественними принципами. Таке усвідомлення стало поштовхом до реформування медицини та здійснення багатьох відкриттів, котрі підняли її на вищий рівень та стали благословенням для людства.

Божі принципи здоров'я

Одним з основних лозунгів Реформації став вислів Sola Scriptura — «Тільки Писання». Це означало, що Біблія і тільки Біблія, є основним критерієм та мірилом істини. Головне досягнення Реформації полягало в тому, що люди отримали можливість читати Біблію рідною мовою. А це на короткий час справило такий вплив на суспільство, що всі інші відкриття, зокрема й у галузі охорони здоров'я, були лише наслідком того, що світло Євангелія торкнулося сердець, відкритих для божественного керівництва.

Виявилось, що Божі принципи здоров'я чітко викладені в історії творіння, записаній у перших двох розділах книги Буття. Там ми знаходимо опис усіх сучасних принципів здорового способу життя, як-от: здорове харчування, фізична праця, відпочинок, необхідність чистого повітря та сонячного світла, вживання води, стримання та довірливі стосунки з Богом-Творцем. Щоб знати, як харчуватися найкраще, ми маємо зрозуміти даний людині початковий Божий план. Той, Хто створив людину і знає її потреби, указав Адамові, що йому вживати в їжу.

Досліджуючи Писання, люди змогли побачити, що на важливості гігієни наголошувалося в Біблії ще три тисячі років тому (гігієна одягу — Левит 13:59, гігієна оселі — Левит 14:37, чистота території — П. Зак. 23:12-14). А в книзі Левит 13:2-6 ми знаходимо навіть ідею карантину.

Дуже важливо, що, на противагу середньовічному розумінню тіла як в'язниці душі, прийшло новозаповітне твердження апостола Павла: «Хіба не знаєте, що ви храм Божий і що Божий Дух живе в вас? Якщо хто нищить Божий храм, того знищить Бог, адже Божий храм святий, а ним є ви» (1 Кор. 3:16-17). «Хіба ви не знаєте, що ваші тіла — то храм Святого Духа, Який є у вас і Якого ви маєте від Бога, і що ви не належите самим собі?» (1 Кор. 6:19).

Пізніше ця думка відобразилася в крилатій фразі: «У здоровому тілі — здоровий дух!».

Наше тіло — це храм Духа Святого

Таким чином, під впливом ідей Реформації прийшло розуміння того, що тіло — це храм Духа Святого, Його оселя, за якою слід

доглядати і яку необхідно берегти. З'явилось зацікавлення тим, як можна зберегти цей храм якомога довше прекрасним і здоровим, щоб він прославляв свого Творця.

Ідея цілісності людської істоти, тобто нерозривного зв'язку між духом, душею та тілом, сьогодні відображена в такому напрямку медицини, як психосоматика (це слово утворене від давньогрецьких слів «душа» і «тіло»). Навіть визначення поняття «здоров'я», згідно зі Всесвітньою Організацією Охорони Здоров'я (ВООЗ), ґрунтується на цьому погляді: «Здоров'я — стан повного фізичного, душевного й соціального благополуччя», а не лише відсутність хвороб і фізичних вад. Це визначення міститься в преамбулі до Статуту ВООЗ.

Апостол Павло змалював цілісність людської істоти одним реченням: «А Сам Бог миру хай повністю освятить вас: нехай ваш дух, душа і тіло бездоганно будуть збережені в цілості до приходу нашого Господа Ісуса Христа» (1 Сол. 5:23). Це означає: коли ми прийняли Ісуса Христа у своє серце (пережили досвід навернення), тоді наше тіло стає храмом Святого Духа, і, як наслідок, духовне зростання (освячення) обов'язково має відбутися в трьох сферах — дух, душа, тіло.

Відновити втрачений образ Божий

Кінцева мета християнства — відновлення в людині втраченого під час гріхопадіння Божого образу. Про цю мету Біблія говорить так: «Аж поки всі досягнемо єдності віри й пізнання Божого Сина, досконалого змужніння, міри зрілості повноти Христа» (Еф. 4:13). У сучасному перекладі Міжнародного біблійного товариства цей вірш звучить так: «До тих пір, поки ми всі не досягнемо єдності в вірі і в пізнанні Сина Божого, не досягнемо зрілості і не зрівняємося з Христом своїм духовним зростом».

У Святому Письмі чітко простежується думка про тісний взаємозв'язок між способом життя людини та її хворобами. Біблія не раз наголошує, що існують закони, від виконання яких залежать здоров'я та благополуччя людини.

«І сказав Він: «Коли дійсно будеш ти слухати голосу Господа, Бога твого, і будеш робити слушне в очах Його, і будеш виконувати всі постанови Його, то всю хворобу, що Я поклав був на Єгипет, не накладу на тебе, бо Я — Господь, Лікар твій!» (Вих. 15:26).

Під впливом Реформації, осягаючи глибини Святого Письма, люди вже розуміли, що в разі хвороби необхідно чітко визначити її причину, змінити принципи життя, відмовитися від шкідливих звичок. Сьогодні медична статистика підтверджує це, оскільки здоров'я — не випадковість, а результат послуху встановленим Творцем законам здоров'я.

Божя сила на спасіння кожному

Отже, чим же медицина ХХІ століття завдячує Реформації, яка принесла в Європу нові принципи, засновані на Євангелії? Час показав, що сучасний розвиток медицини в європейських країнах лише підтверджує думку, висловлену апостолом Павлом дві тисячі років тому: «Євангеліє — це Божя сила на спасіння кожному, хто вірує...» (див. Рим. 1:16). Коли впав тягар релігійної диктатури й заборони свободи думки в релігійній сфері, відкрився шлях для розвитку в інших сферах життя людства, зокрема й у медицині. На зміну сліпій, забобонній вірі прийшла віра розумна, відкрита для дослідження встановлених Богом законів життя і здоров'я. Замість нехтування тілом за рахунок звеличення душі було відновлено біблійне розуміння людської істоти, у якому душа і дух розвиваються в тілі, яке водночас є храмом Святого Духа.

Ми повинні цінувати те світло, котре засяяло завдяки Реформації, і бути реформаторами в сучасних умовах. Оскільки є ще багато незвіданого, що Бог і нині бажає нам відкрити, аби світло Євангелія могло засяяти ще яскравіше. Нам слід глибше досліджувати принципи охорони здоров'я, впроваджувати їх у життя і прагнути до найвищої мети — «доки не відобразиться у вас Христос!» (Гал. 4:19).

С. ЛУЦЬКИЙ.

Мастер громадської охорони здоров'я.

ШІСТЬ СФЕР ЖИТТЯ, ЯКІ ЗМІНИЛА РЕФОРМАЦІЯ

Недавно у Хмельницькому відбулася конференція «Реформація: історичний досвід та уроки сучасності». Захід відбувався у рамках відзначення 500-річчя Реформації. Пасторам, служителям та молоді служили єпископ Ростислав Мурах та кандидат історичних наук, старший науковий працівник центру дослідження релігії Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова Роман Соловій.

Серед усіх історичних та релігійних аспектів Реформації Роман Соловій у своїй лекції показав шість сфер, які змінилися і відродилися завдяки реформам Мартіна Лютера.

Церква і суспільство

Церква – це активна сила, яка впливає на суспільство, і якщо ми будемо жити в ізоляційній традиції, то для Царства Божого великого плоду не принесемо. Необхідно, зберігаючи свою ідентичність, впливати на суспільство. Кальвін казав, що християни повинні впливати на світ і водночас триматися від нього на певній дистанції. Христос молився: «Не благаю, щоб Ти їх зо світу забрав, але щоб зберіг їх від злого». Це важливий виклик для Церкви, адже ми не лише спостерігаємо за тим, що відбувається у світі, а й впливаємо на світ, не пристосовуючись до його норм.

Церква і держава

Лютер розвинув доктрину про два царства: Бог керує царством духовним та царством земним. Церква молиться за державу, переживає за неї, але не хоче, щоб держава втручалася у церковні справи.

До того ж Церква має чинити опір тиранічній

владі, як ось у часи Гітлера. Лютер, коментуючи Послання до римлян про покору владі, писав: «Чи повинні люди коритися владі, якщо вона чинить неправильно? Ні. Тому що ніхто не зобов'язаний чинити неправильно. Ми повинні більше слухатися Бога, який бажає правильного, ніж людей». Ідея конституційного правління, демократичної влади народжується у протестантизмі, який навчає, що не слід коритися безбожній владі в її безбожних законах.

Протестантизм та економіка

У середні віки існувала думка, що єдина діяльність, яку Бог благословляє, – це духовна праця для спасіння душі: пости, молитви, жертви. Католицька традиція вчила, що якщо ти заробив стільки, щоб тобі вистачило прожити до смерті, і далі заробляєш, то ти вже грішиш. Заробив для себе – а тепер спасай свою душу: молися, жертвуй на церкву, іди в піст і в паломництво.

Мартін Лютер проповідував, що всі віруючі – це священники, і відтак вся діяльність людини – священна. Протестантизм заохочує

людину реалізовуватися в земному житті, у науковій діяльності, в освіті, в зароблянні грошей. Але не для збагачення, а для того, щоб ти міг робити добрі справи, підтримувати служіння. Не гріх заробляти гроші, гріх – їх неправильно використовувати.

Ще одна цікава тема у протестантизмі – лихварство. Закон Мойсея категорично забороняв давати гроші під відсотки. У католицькій традиції були навіть собори, які відлучали від Церкви тих, хто займався лихварством. Протестантизм вперше дозволив користуватися грошима під відсотки, пояснюючи це тим, що людина, яка позичає під відсотки, отримує свої гроші назад і відсотки як винагороду за позику. Раніше це могли робити лише євреї, бо їм не було заборонено давати позику під відсотки для не євреїв. Тому довгий час саме євреї в Європі були банкірами. Протестантизм же дозволив банківську діяльність як вид бізнесу, і це сприяло появі і поширенню підприємництва.

Але ні Лютер, ні Кальвін не вважали багатство знаком Божої обраності. Вони говорили, що нестримна жадоба і гонитва за грошима – ознаки гріховності.

Протестантизм та освіта

Лютер оголосив принцип «Sola Scriptura», що означає «тільки Писання». А якщо людина не вміє читати, то як вона буде вивчати Писання? Саме тому лютеранські Німеччина і Скандинавія були першими країнами, у яких ще у XVI столітті була повністю подолана неписьменність. Біблію мала кожна родина. Її читали кожного вечора, і це був обов'язок батька як священника.

Лютер спонукав відкривати школи, у тому числі і для дівчаток. Протестантизм вперше запровадив систему духовної освіти. Жан Кальвін вперше у Женеві започаткував пасторську академію, яка готувала сотні пасторів для всієї Європи. Пізніше католицькі семінарії почали виникати за протестантським зразком.

Завдяки тому, що світ був проголошений місцем діяльності Бога, людина почала

спрямовувати свою увагу на пізнання цього світу (Ісак Ньютон та інші науковці були представниками лютеранської Церкви).

Відомі американські університети – Гарвард, Ель, Принстон тощо – були засновані як християнські коледжі. Перший лозунг Гарварда звучав так: «Вірність Христу і Церкві». Варто продовжувати цю традицію, адже протестантизм відомий своєю великою любов'ю до освіти.

Радянська влада руйнувала цей підхід, десятиліттями навмисно створюючи імідж протестантів як невігласів, людей забобонних. Необхідно звільнитися від цього стереотипу. Один із однодумців Лютера казав: «Без освіти не може бути ні порядних людей, ні шанування чесноти, ні знання того, що таке честь, ні згоди з приводу громадських обов'язків, ні почуття гуманності як такого».

Протестантизм і розвиток науки

Протестантизм дав потужний імпульс для розвитку точних наук – фізики, астрономії, математики. Лютер казав, що Бог говорить до нас через дві книги – книгу слів і книгу діл, тобто через Біблію і через природу.

Тому з протестантизму розпочинається формування сучасних точних наук. Протестантизм відновлює наголос на розумінні Бога як Творця і Володаря всесвіту.

Люди схильні думати, що Бог і диявол – це рівні сили, які між собою борються. Це не біблійний погляд. Так, диявол – противник, але не конкурент Богу. Бог – Володар усього, і навколишнього світу також, тому, пізнаючи людину і природу, ми одночасно пізнаємо Бога.

Лютеранство відоме також своєю музичною культурою. Сам Лютер чудово грав на лютні, написав чимало християнських гімнів, один із найвідоміших – «Могутня в нас твердиня – Бог». А творчість Баха, великого творця християнських гімнів і хоралів, називають теологією Лютера, покладеною на музику.

Алла СОБКО.

Через реформацію серця і свідомості кожного українця - до перетворення України

2017 рік має всі шанси стати особливим роком для України. Рік відзначення 500-річчя Реформації може стати роком реформації сердець українців. 1 січня вперше в історії української держави розпочалась безпрецедентна акція. 24 години на добу, сім днів на тиждень, усі 365 днів 2017 року триватиме безперервний цілодобовий марафон посту і молитви під назвою «Преображення України». Євангельські протестантські церкви та релігійні організації всієї України об'єднуються для молитви за свою державу.

22 січня естафету від Донецької отримала Івано-Франківська область. У кіноконцертному залі «Арена-центр» за сприяння Івано-Франківської ОДА було урочисто відкрито тиждень молитовної ваги прикарпатських євангельських протестантських церков. Зі словами звернень духовних очільників, голови обласного оргкомітету та координатора молитовного напрямку області, з пісненим супроводом християнських виконавців пролунали перші молитви марафону.

За що моляться протестанти України та Івано-Франківщини? Розроблено три фундаментальні напрямки: реформація сердець українців, реформація Церкви України та реформація суспільства і держави.

Ми молимося про справу за Богом, за біблійними цінностями в житті кожного українця. Про реформацію сердець українців за образом та подобою Божою. Про повернення першої любові до Господа у всіх християнських церквах держави.

Про мудрість та ведення від Бога для кожного священнослужителя кожної

християнської церкви. Про сходження благодаті і благословень Божих у всі сфери життя суспільства та на всі верстви населення.

Про різноплановий розквіт держави України, її ресурсів, народу. Про дотримання євангельських християнських цінностей на всіх рівнях державної влади. Про покаяння за злочини та гріхи. Про помилування від родових, кровних, окультних проклять України та Прикарпаття.

Хай у наших молитвах звучать слова визнання Ісуса Христа Господом і Спасителем, слова хвали і вдячності за все, що Бог робить і буде робити в Україні.

Протестантські церкви Івано-Франківської області запрошують всі християнські конфесії краю об'єднатися разом у молитві за свій народ і країну. Висока честь – тримати в молитві свою державу. Це доленосний шанс для України схилитися перед Ісусом Христом в покаянні, смиренні і стати у виломи за своє майбутнє.

Ми маємо за що дякувати Богу. Маємо за що перед Ним каятись. Маємо про що Його просити.

Олеся БАНАХ.

Як почути Бога?

Один із найпопулярніших пошукових запитів в Інтернеті на духовну тему звучить так: «Чи існує Бог?». Ймовірно, найкращим доказом існування Бога є люди, які чули чи, можливо, навіть зараз чують Божий голос. Андрій Долганов – теолог, викладач, вчитель Біблії, і він стверджує, що не лише сам не раз чув Божий голос, але й що це під силу кожному.

– Вам, напевно, доводилося чути: «Якщо розмовляєш з Богом – це молитва, а коли з тобою говорить Бог – це хвороба». Ви реально чуєте Божий голос і вважаєте це нормальним?

– Звичайно! Біблія відкриває нам, що людина була створена за образом і подобою Божою. Мало того, основна мета створення людини Богом – це спілкування. Тому Бог дав потенціал і можливість кожній людині цю можливість спілкування з Богом і чути Його.

– Багато людей впевнені, що чути Бога можуть лише особливі духовні люди – монахи, священики. А ви кажете, що кожний може Його почути.

– Біблія – це безпосереднє об'явлення Бога про Себе. Апостол Павло називає цю Книгу «богонатхненням Писанням», і це свідчить про те, що автор Біблії – Сам Бог, Котрий протягом історії вибирав людей, відкритих для спілкування з Ним. Він давав їм об'явлення, які вони записували. І що цікаво – серед авторів Біблії є люди високого становища, освічені, як Соломон і Давид (царі), і неосвічені – наприклад, звичайні пастухи.

– Часто доводиться чути, що Біблію написав не Бог, а люди. А чи існують докази, що це все справді було написано Богом або під Його керівництвом?

– Біблія витримує будь-яку критику. У біблійному розумінні людина – це дух, поміщений в людське тіло. І Бог – це Дух, і тому коли Бог говорить, то Він говорить не просто через наші фізичні вуха, а всередині нашого серця.

Є приклад пророка Авакума, який написав: «Нехай я стою на сторожі своїй, і нехай на облозі я стану, і хай виглядаю, щоб бачити, що Він (Бог) буде казати мені...» (Ав. 2:1).

– А ви чуєте голос Божий?

– Звичайно. Але не через фізичні вуха, а у своєму серці.

– Як це відбувається?

– Я сприймаю Біблію як загальне, базове об'явлення Бога про Себе для людей. І коли починаю молитися і читати її, то деякі місця з Біблії починають «загорятися», моє серце починає прискорено битися.

Ось приклад. Моя донька після народження опинилася в реанімації. Лікарі протягом трьох днів не говорили, буде вона жити чи ні. Я молився, постив перед Богом, і раптом в мене появилось нестримне бажання піти в реанімацію і молитися за неї. Я пішов до головного лікаря. Він сказав, що вони не пускають батьків, але я все-таки наполіг. І ось я стою перед своєю дитиною і думаю: «Боже, який вірш читати?». І тут приходить думка: «Читай 23-й Псалом». Я його знаю напам'ять, тому з вірою почав промовляти: «Господь – то мій Пастир, тому в недостатку не буду... Коли я піду хоча б навіть долиною смертної темряви, то не буду боятися злого...»

І коли я помолився і доторкнувся до дитини, то відчув, що тягар спав з мого серця.

І це була перша ніч, коли я спокійно заснув. Коли наступного дня я прийшов в лікарню, головний лікар вибів і сказав: «Бог почув ваші молитви!».

І що цікаво – після цього в цій лікарні в реанімації дозволили всім батькам приходити до боксу й молитися за своїх дітей. Я був наче загнаний в глухий кут, не було виходу, але Бог дав мені цей вірш, і коли я почав молитися, раптом прийшли віра, надія, мир і спокій.

Специфіка Біблії в тому, що Бог показує життєві ситуації і реакцію людей на них. Бог показує, як поводитися ті, хто не вірить в Нього, і які наслідки потім приходять в їх життя. А ще показує, як у критичних ситуаціях поводитися ті, хто вірив в Бога, і як Бог допомагав їм.

У Біблії Бог показує, якою і для чого Він створив людину, показує найвищу цінність людини. І показує, до чого призвів гріх і як відновити взаємовідносини з Ним.

Коли починаєш вдумливо вивчати життя Соломона, Давида чи інших героїв Біблії, які були до вподоби Богові, то береш цей урок і починаєш робити те саме.

– А чи можливо сьогодні, щоб Бог безпосередньо втручався в життя людей?

– Згадаю випадок із власного життя. Я приїхав в Одесу викладати в одному навчальному закладі. Була зима, я мав дві великі коробки з книгами. На станції між коліями було дуже мало місця. А люди, котрі мали мене зустріти, запізнилися. Я поклав коробки, стою і їх чекаю, на голову накинув капюшон, щоб не замерзнути, і трохи відступив, щоб нікому не заважати. І раптом бачу, що крізь натовп на мене пильно дивиться хлопець. Я подумав: «Чого він так на мене дивиться?».

І в цю мить здалеку почув гудок електрички, але капюшон не давав можливості добре чути, що відбувається навколо. Раптом бачу – той хлопець біжить через натовп, хапає мене за руку і тягне, а за мить там, де я стояв, промчала електричка.

На кілька секунд я оціпенів, потім хотів обняти цього хлопця і подякувати, але його вже не було. Думаю, Бог послав ангела, щоб мене врятувати.

В одній зі своїх місіонерських подорожей апостол Павло і його супутники чекали, куди Бог їх спрямує. Вони молилися, і «Павлові з'явилося видіння вночі: якийсь македонянин став перед ним і благав його, кажучи: «Прийди в Македонію, і нам допоможи!». Як побачив він це видіння, то ми зараз хотіли піти в Македонію, зрозумівши, що Господь нас покликав звіщати їм Євангелію» (Дії 16:9-10).

У моєму житті були три випадки, коли в

нічних видіннях мені являлися якісь чоловіки, які вторгалися в моє життя, і я сприймав це як волю Божу.

Про один з таких випадків розповім. Це був далекий 1994 рік. Я працював на заводі, мав добру спеціальність, дуже грошовиту. Була можливість їздити в закордонні відраджень, придбати автомашину, заробити на квартиру, але я вже вирішив вчитися в біблійному інституті. Я шукав волю Божу, тобто того, що Бог хоче для мого життя. А в той час я дуже заїкався і боявся аудиторії. І вночі побачив видіння: якийсь чоловік промовив слова, які пам'ятаю досі, хоч минуло вже понад два десятки років. А сказав він таке: «Ти будеш вчити Біблію, будеш навчати правди».

І коли я прокинувся, то зрозумів – це сильний виклик в моє життя, тому що я ніколи не захотів би стати перед аудиторією. Мені вистачало школи й інституту, того страху, коли, знаючи предмет, ти затаїєшся і не можеш зв'язати двох слів. Але вирішив залишити свою перспективну роботу і йти за Богом. І те, що відбувається зі мною вже практично 20 років, підтверджує, що це видіння справді було від Бога.

– Ви вірите у віщі сни?

– У Біблії дуже багато прикладів, коли Бог звертався до людей через сни, нічні видіння. Коли ми спимо, розум не задіяний – ми щирі, тому Бог може безпосередньо торкатися нашої свідомості і нашого «я».

Звичайно, буває, що через сни Бог про щось попереджує. У моєму житті було чимало таких випадків. За три роки до шлюбу Бог у сні показав мені мою дружину, і я почав готуватися до сімейного життя.

Бог живий. І Він любить нас.

– Таке може переживати кожна людина?

– Кожна. Ми не бачимо радіохвилі, не бачимо електромагнітні коливання навколо нас, але вони існують. Якщо я маю радіоприймач з антеною і можливість налаштуватися на певну частоту, то зможу спіймати певну радіостанцію, одержати якусь інформацію. Але якщо я ледь-ледь зрушу антену, то все втрачу. Так і Бог промовляє до серця людини, але щоб Його почути, необхідно налаштувати своє серце на ту частоту, ту хвилю, на якій Він спілкується з людьми. І тоді всі події навколо ти починаєш сприймати через призму того, що Бог говорить тобі в цю мить.

– А як налаштуватися на цю частоту?

– Біблія дає на це відповідь. У книзі пророка Ісаї сказано, що беззаконня людей

відвернули обличчя Бога від людей: «...Ваші провини ховали обличчя Його від вас, щоб Він не почув...» (Іс. 59:2).

Тому найперше, щоб налаштуватися на хвилю Бога, необхідно покаятися у своїх гріхах, увірувати в Ісуса Христа як свого Спасителя і Господа. І, ставши дитиною Божою, вже вчитися слухати Бога.

– Піти в монастир?

– Навіщо? Жити нормальним життям. У мене дружина, дві дочки, я працюю...

– Усе так просто – попросити прощення за свої гріхи і помилки?

– Коли я молюся і прошу в Бога прощення за свої гріхи, Він забирає цю перешкоду між Собою і мною і за обітницею дає Духа Святого.

Дуже важливий момент – необхідно особисто прийняти Ісуса як свого Господа, тобто Пана, і вручити Йому своє життя. Ісус говорить: «Мого голосу слухають вівці Мої і знаю Я їх, і за Мною слідком вони йдуть» (Івана 10:27).

Необхідно перевіряти сни, видіння і пророцтва. Якщо це справді промовляє Бог, Він дасть підтвердження. Є добрий біблійний приклад: Бог послав до Гедеона ангела з посланням виступити проти ворогів і врятувати ізраїльський народ. Гедеон засумнівався і почав перевіряти, чи справді це від Бога.

– Можливо, ми часто пропускаємо те, що Бог хоче нам сказати. І що тепер – брати сонник і дивитися, що означає цей сон?

– Бог, розуміючи і люблячи нас, дав людині дари служіння. Дав апостолів, пророків, євангелістів, пасторів і вчителів. Тобто дари служіння церкві, які допомагають правильно духовно зростати, вчать, як чути Бога і як виконувати Божу волю в своєму житті.

– Значить, необхідно бути поруч з людьми, в яких є такі дари?

– Так, потрібне спілкування зі служителями церкви, іншими віруючими.

– Тобто Бог може говорити через Біблію, через сни, може відправити ангела чи говорити через людей. А якщо Бог мовчить?

– Думаю, Бог хоче, щоб ми до останнього шукали від Нього відповіді. Наприклад, ми читаємо, що в апостола Павла були проблеми. Деякі тлумачі вважали, що в нього була дуже тяжка форма хвороби очей. Він говорив: «... дано мені в тіло колючку – посланця сатани». І до цього додає: «... три рази благав я Господа, щоб він відступився від мене» (2 Кор. 12:7-8).

Тобто він молився раз, другий, але відповіді не отримав. А на третій раз Бог відповів: «Досить тобі Моєї благодаті, – бо сила Моя здійснюється в немочі». Іншими словами, щоб Павло не величався через багато об'явлень, які він отримував від Бога, й дана йому була ця «колючка». Тому моя рекомендація – молитися доти, поки Бог не відповість.

– Повторіть, будь ласка, ще раз, що потрібно робити, щоб почути Бога.

– Найперше, звичайно, примиритися з Богом, тому що це найголовніше Боже об'явлення. Це Його Слово. Біблія нам дана, щоб ми навчилися розуміти, Хто Такий Бог, як Він нас любить, і щоб ми знали Його мову.

Також дуже важливо бути відкритим до слухання Бога: коли ми читаємо Слово Боже, коли молимося. Бог може послати до нас людей чи навіть ангелів, дає сон чи пророцтва. Ми повинні бути готові почути Бога через служителів церкви, які читають Слово Боже або проповідують.

І завжди треба бути готовим виконувати те, що нам скаже Бог!

Що потрібно для миру

Проблема стосунків між людьми та Богом, а також між ними самими виникла ще тоді, коли сталося гріхопадіння. Ворожнеча між Творцем і Його творінням породила також протиріччя в душі та серці людини. Невдовзі було вчинене перше братовбивство, пролита перша кров – так було зроблено початок усім подальшим конфліктам та війнам. Євангеліє відкриває, що їх почастищення – це ознака наближення кінця цього віку та другого приходу Ісуса Христа.

Людство неодноразово робило кроки задля творення миру. Саме з цією метою у Стародавній Греції було започатковано Олімпійські ігри, які й до сьогодні зберегли свої символи: білий прапор (білий – колір миру), п'ять кілець різного кольору, які переплітаються (символ дружби спортсменів п'яти континентів: Європи – синє кільце, Африки – червоне, Америки – червоне, Азії – жовте, Австралії – зелене), голуб (посланець миру до всіх народів). На час проведення олімпійських змагань припинялися війни і встановлювалося перемир'я. Ніхто

не мав права застосовувати зброю. Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН від 30 листопада 1982 року встановлено Всесвітній День миру – відзначається він 21 вересня щороку. Це день відмови від насилля і припинення вогню у всьому світі, усім країнам запропоновано стримуватися від проведення військових дій цього дня.

Сьогодні часто можна чути про так званих послів миру. Це звання присвоюють різні організації – ЮНЕСКО, Асоціація корейських ветеранів, Африканський союз, Федерація за Всесвітній мир – на знак визнання

вкладу в суспільство і справу миру. Зокрема, Федерація за Всесвітній мир визнає послом миру того, чий життєвий взірцем життя заради ближнього, хто приймає і захищає універсальні моральні цінності, підтримує інститут міцної сім'ї, робить вагомий внесок в справу зміцнення міжрелігійного співробітництва і встановлення гармонійних міжнаціональних відносин, утверджує культуру миру.

Однак усі спроби творити мир у світі зазнають невдач. Чому? Відповідь очевидна: немає Того, Хто приносить мир у серця людей і життя країн.

Ще задовго до народження Ісуса Христа через пророка Ісаю було сказано, що Він за Своєю природою – «Князь миру» (Іс. 9:5). Його прихід на землю відбувався під супровід співу хорів ангелів, які проголошували: «Слава Богу на висоті, і на землі мир, у людях добра воля» (Лк. 2:14). Він був покликаний принести на землю мир, якого так не вистачало. Проте щоб цей мир отримати, потрібно було повірити в Князя

миру, а цього не сталося. Ісус Христос незадовго до Свого розп'яття оплакував Єрусалим словами: «О, коли б ти хоч у цей твій день зрозумів, що потрібно для миру твого! Та нині це закрито від очей твоїх» (Лк. 19:42).

Апостол Павло у своєму Посланні до римлян закликає: «Отож, виправдавшись вірою, майте мир із Богом через Господа нашого Ісуса Христа» (5:1).

Мир із Богом – це безперервний процес, який розпочинається із віри у жертву Ісуса Христа, яка приводить до покаяння та примирення з Богом і продовжується формуванням близьких відносин із Ним. Ісус Христос звертається через Своє слово до нас: «Прийдіть до Мене, усі стомлені та обтяжені, – і Я вас заспокою» (Мт. 11:28).

Достеменно знаючи, що твориться у серцях людей, Ісус Христос пропонує нам щось значно важливіше та більше, ніж наше уявлення про мир: «Зоставляю вам мир, мир Свій вам даю! Я даю вам не так, як дає світ. Серце ваше нехай не тривожиться,

ані не лякається» (Ів. 14:27). З приходом Духа Божого в серце людини воно наповнюється дивовижним, божественним миром, який не залежить від зовнішніх обставин. Бо «плід Духа: любов, радість, мир...» (Гал. 5:22).

У Посланні до ефесян апостол Павло пояснює: «А тепер у Христі Ісусі ви, що колись далекі були, стали близькі Христовою кров'ю. Він бо наш мир» (Еф. 2:13-14). А в Посланні до римлян апостол Павло наголошує, що Царство Боже – «не пожива й питво, але праведність, і мир, і радість у Дусі Святій» (Рим. 14:17).

Мир Божий – це заповідь справжнього, непорушного миру в житті людей зокрема і держав загалом, заповідь нашої єдності з Богом – Князем миру.

Апостол Павло бажає церкві в Філіппах: «І мир Божий, що вищий від усякого розуму, хай береже серця ваші та думки у Христі Ісусі» (Філ. 4:7). І саме цього бажаємо всім читачам.

Ігор КРОЩУК.

«ХІБА РЕВУТЬ ВОЛИ, ЯК ЯСЛА ПОВНІ?»

Напевне, ми пам'ятаємо ще зі шкільної програми з української літератури роман Панаса Мирного про життя українського села середини XIX століття «Хіба ревуть воли, як ясла повні?». У радянських підручниках формулюють тему цього твору так: «Зображення життя та боротьби українського селянства проти соціального гноблення, зокрема кріпосництва та його залишків, напередодні й під час проведення реформ, що розпочалися 1861 р.».

Сьогодні це формулювання не змінилося, лише додано еволюцію головного персонажу твору – Чіпки Варениченка. Головна ідея твору міститься в його алгоричній назві: воли – символічний образ уярмленого селянства – не ревли б, якби було що їсти й пити.

Пам'ятаю, мене дивувала така, на перший погляд, незрозуміла, можна сказати, чудернацька назва, яка разом з тим так влучно передавала ідею твору. І ось майже через 30 років я знайшов цю фразу, читаючи вже іншу книгу – Біблію. У Книзі Йова в Старому Заповіті написано: «Хіба реве віл, коли ясла повні?» (Йов 6:5). Деякими думками з міркувань над цими словами хотів би поділитися з вами, дорогі читачі.

Отже, автор, а точніше, автори цього соціально-психологічного твору – Панас Мирний та Іван Білик (він був співавтором в написанні роману), виявляється, взяли за назву твору вірш зі Святого Письма. Як я міг знати про це 30 років тому? Про Біблію тоді не говорили ніде. Мої батьки ходили до церкви на великі християнські свята в село, яке межувало з нашим містечком. Коли вони брали мене на богослужіння, то попереджали, що це небезпечно, бо там можуть бути представники влади й мене можуть виключити з школи. Поправді, мені було трохи боязко.

Батьки дотримувалися церковних обрядів, як їх було навчено, а в мене виникало багато питань, на які не знаходилося відповіді. Десь на початку 90-х батько написав до американської еміграції, й нам по пошті прийшло Святе Письмо. Однак Біблія стала для мене такою

собі букіністичною екзотикою на книжковій полиці. Я брав її до рук, пробував читати, але відкладав – віддавав перевагу детективам.

Згодом завдяки певним життєвим обставинам я увірував в Бога, й Біблія стала невід'ємною частиною мого життя. І я шкодую лише за тим, що не пізнав Святе Письмо раніше.

Але повернімося до нашого роману. Чи було все-таки випадковістю, що Панас Мирний та Іван Білик назвали свій роман віршем зі Святого Письма? Досліджуючи це питання, можу з певністю сказати, що ні. Якщо прослідкувати творчість видатних українських діячів – таких, як Григорій Сковорода, Пантелеймон Куліш, Тарас Шевченко, Михайло Грушевський тощо, то можна зробити висновок, що Біблія була основою їх життя та творчості.

Григорій Сковорода – великий поет, філософ, педагог – для деякого знанні лише з 500-гривневої купюри. А він, будучи професором, не просто розповідав своїм студентам про Бога, він брав Біблію та йшов в села, до простих людей, несучи їм істину Божого Слова.

А згадаймо нашого Кобзаря – біблійні мотиви яскраво влітаються в його твори. Узяти хоча б його переспіви псалмів, які ввійшли в збірку «Давидові псалми», поему «Неофіти» про перших християн або:

*Моліться Богові одному,
Моліться правді на землі.
А більше на землі нікому
Не поклоніться...*

Пантелеймон Куліш разом з Іваном Не-чуєм-Левицьким переклав Біблію українською мовою.

А у творах Михайла Грушевського – українського історика, громадського та політичного діяча слова «Біблія» та «Святе Письмо» звучать настільки часто, що стає цілком очевидно: Грушевський розуміє те, про що пише.

Ці люди формували в різні періоди історії України суспільну думку, мали вплив на широкі верстви населення. А тепер подумаймо: що і хто формує теперішню суспільну думку, мораль нашого суспільства?

Якось у магазині я почув пісню відомого серед молоді виконавця. І подумав: «Яка ганьба!». Мало того, що наша мова пародіюється та знецінюється, то ще й з гучномовців під сучасне аранжування відкрито пропагують аморальність, перелюб, насильство... І що нас чекає в майбутньому? Не хотілося б, аби на шляху до Європи ми згубили ту культурну спадщину минулих віків, яка ґрунтувалась на християнських цінностях, на Божому Слові.

Панас Мирний (праворуч) та Іван Білик, 1881 р.

Ми, українці, любимо традиції, але наші традиції часто-густо йдуть всупереч Святому Письму. Задумаймося: коли чергове релігійне свято починається пошуком знайомих Іванів, Андріїв, Микол і т.д., коли люди збираються за святковим столом, посеред якого – прокляття (думаю, ви зрозуміли, про що йдеться), коли чи не кожній газеті, чи не в кожному радіо-і телебаченні – гороскопи та новини про модні східні філософії, то чи не сигнал це для нас, щоб ми повернулися до християнського першоджерела, до Божого Слова?

У 2017 році наша країна відзначає 500-річчя Реформації. Багато істориків, науковців, вивчаючи цю подію, прийшли до висновку, що духовний та економічний підйом в Європі був пов'язаний саме з Реформацією, коли люди почали наважатися до християнського першоджерела, до Біблії. Про цей феномен можна знайти багато публікацій.

Дорогі друзі, нашій країні потрібна духовна реформація, щоб люди приходили й визнавали та відкривали свої гріхи перед Богом, реформація в кожному серці жителя України. Нам потрібне благоговіння не перед батьківськими традиціями чи церковними обрядами, а перед святим Божим Словом. У 19-му розділі Дій святих апостолів описано

пробудження в Ефесі – люди, «що ввірували, приходили, визнаючи та відкриваючи вчинки свої» (Дії 19:18).

Непрості часи ми проживаємо, і певною мірою зрозуміло, чому так. Здебільшого на запитання: «Чи читаєте Біблію?» можна почути: «Немає часу!». Любі читачі, любі українці, знайдімо час на Біблію! Не нарікаймо, не спираймо все на владу, живімо, як пише святе Боже Слово. Попри економічні труднощі в нашій державі наша земля, як то кажуть, тече молоком і медом, український народ розумний та працьовитий, але без реформації наших сердець ми не досягнемо успіху і далі простягатимемо до заможніших країн руки з невеселим афоризмом на устах: «Маємо те, що маємо...»

«Хіба ревуть воли, як ясла повні?». Основна тема цього твору – боротьба з проявами гріха, звільнення українського народу від ярма гріха. Тоді були проведені реформи, і 1861 року кріпацтво в Україні було ліквідоване.

Настав час і нам звільнитися. Почнімо духовну реформацію нашого суспільства з себе, не чекаючи змін від сусіда, знайомого, родича, депутата, міністра чи президента. А вслід за духовною реформацією України неодмінно прийде Боже благословення.

Борис ВИШІНСЬКИЙ.

Хто меча принесе – від меча загине

До якого рубежу нині дійшло людство... А що ж далі? Скільки і кого ще треба знищити, щоб настав мир? Якою надією жити? А чи керуватися гаслом: після нас – хоч потоп...

Воєн багато велося на нашій планеті – і все кривавіше. Друга світова набагато переважає Першу за пролитістю кров'ю, стражданнями і боєм.

А теперішня війна з тероризмом – хіба це не третя світова війна? Війна без кордонів, без принципів, без мети. Воюють усі з усіма – через вірування, погляди, традиції, культуру, і не видно, що хтось когось зуміє перемогти.

Найавторитетніші інституції – Рада Європи, Рада Безпеки ООН – лише висловлюють співчуття і глибоку стурбованість, які нікого не гриють, і спостерігають, як вбивають людей. Чи не вміють, чи не хочуть, чи не можуть допомогти... Криза людських цінностей, криза людської влади.

Іде ж спасіння? «Насамперед знайте оце, що в останні дні прийдуть із насмішками глузії, що ходитимуть за своїми пожадливістями, та й скажуть: «Де обітниця Його

приходу? Бо від того часу, як позасинали наші батьки, усе залишається так від початку творіння» (2 Петра 3:4).

То чи не війна це з Богом? Бог заповів любити ближнього, як самого себе. Суд належить Йому! Хто має право забрати в людини життя? Та Каїн не питав дозволу і вбив Авеля!

Сьогодні всі з острахом спостерігають, що твориться в Сирії, Туреччині чи в нас, на Донбасі. Що буде далі? «Горе землі та морю, до вас-бо диявол зійшов, маючи лютість велику, знаючи, що короткий час має» (Об'явлення 12:12).

Але хто меча принесе – від меча загине.

«І засурмив шостий Ангел, і я почув один голос із чотирьох рогів золотого жертівника, який перед Богом, що казав шостому Ангелові, який мав сурму: «Розв'яжи чотирьох Ангелів, що пов'язані при великій річці Євфраті. І були розв'язані чотири Ангели приготувані на годину, і на день, і на місяць, і на рік, щоб убити третину людей» (Об'явлення 9:13-15).

Велика річка Євфрат і сьогодні пропливає Туреччиною і Сирією. Важливі для людства події відбуваються саме там.

Михайло КУРАС.
м. Івано-Франківськ.

ШІСТЬ цікавих фактів з інавгурації Дональда Трампа

Недавно відбулася інавгурація 45-го президента Сполучених Штатів Америки Дональда Трампа. Одні вбачають у ньому відповідь від Бога, інші ж, навпаки, – загрозу. Як би там не було, шість цікавих фактів з його інавгурації, безперечно, свідчать багато про що.

1. Дональд Трамп, будучи євангельським християнином пресвітеріанського напрямку, зранку в день інавгурації прийшов до церкви неподалік Капітолію, щоб помолитися Богові. Провести служіння був запрошений відомий п'ятидесятницький пастор Дж. Франклін.

2. На інавгурацію були запрошені п'ять відомих протестантських пасторів, серед них – Франклін Грем, Самуель Родрігес та інші. І вони в молитві сміливо проголошували благословення в Ім'я Ісуса Христа.

3. Трамп під час президентської присяги поклав руку на дві Біблії. Перша Біблія належала президенту Аврааму Лінкольну, а другу Біблію Трампу подарувала мама в 1955 році з нагоди закінчення недільної школи.

4. Віце-президент Майк Пенс під час своєї присяги поклав руку на Біблію президента Рональда Рейгана. Ця Біблія була спеціально розгорнута на віршах з Другої книги хронік: «... і впокоряться люди Мої, що над ними кличеться Ім'я Моє, і помоляться, і будуть шукати Ім'я Мого,

і повернуть зо злих своїх доріг, то Я вислухаю з небес, і прощу їхній гріх, та й вилікую їхній Край!» (2 Хр. 7:14).

5. Під час інавгурації виконувалася композиція викладача п'ятидесятницького коледжу Lee University Dr. Wykoff. Це те саме, коли б у нас на інавгурації співали пісні зі збірника «Відродження» або «Псаломспівів».

6. Найвідоміші християнські лідери зібралися у Вашингтоні для молитовного захисту. Весь день, поки йшла інавгурація, вони молилися за нового президента, новий напрямок для країни і нове бачення для Церкви.

Поки в нас євангельських християн називають сектантами, в Америці вони творять історію...

Р. С.

ЗАПРОШУЄМО НА СЛУЖІННЯ В ЦЕРКВАХ ХРИСТІЯН ВІРИ ЄВАНГЕЛЬСЬКОЇ:

Івано-Франківська область:

БОГОРОДЧАНИ, вул. Шевченка, 13-б; НЕДІЛЯ – 10 год., П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
БУРШТИН, вул. Міцкевича, 28; НЕДІЛЯ – 10 год., ЧЕТВЕР – 19 год.;
ГАЛИЧ, вул. Вітовського, 30; НЕДІЛЯ – 16 год., СЕРЕДА – 18 год.;
КОСІВ, вул. Горбоваго, 8; НЕДІЛЯ – 10 год., ЧЕТВЕР – 18 год.;
КАЛУШ, вул. Козоріса, 20; НЕДІЛЯ – 10 год., ЧЕТВЕР – 19 год.;
КОЛОМІЯ, церква «Віфанія», вул. Верещинського, 9; НЕДІЛЯ – 10, 14 год., СЕРЕДА – 18 год.;
КОЛОМІЯ, церква «Віфлеме», вул. Майданська, 1а; НЕДІЛЯ – 10 год., ЧЕТВЕР – 18 год.;
КОРШІВ, вул. Шевченка, 5; НЕДІЛЯ – 10.30, ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
НАДВІРНА, вул. Вагилевича, 16; НЕДІЛЯ – 10 і 18 год., СЕРЕДА – 19 год.;
РОГАТИН, вул. Богуня, 2; НЕДІЛЯ – 10 год., ЧЕТВЕР – 19 год.;
РОЖНЯТІВ, вул. Шевченка (біля базару); НЕДІЛЯ – 9.30, СЕРЕДА – 18 год.;
ТЛУМАЧ, вул. Винниченка, 42; НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА – 20 год.;
ТИСМИНИЦЯ, церква «Благодать», вул. Л. Українки, 2-б; (ТЦ «Хутрове місто», 3-й поверх) НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА – 19 год.;
СТЕЦЕВА Снятинського р-ну, вул. Миру, 2-б; НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
УТОРОПИ, вул. Центральна; НЕДІЛЯ, П'ЯТНИЦЯ – 10 год., СЕРЕДА, СУБОТА 17 год.

Львівська область:

РАДЕХІВ, вул. Рильського, 1; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
ЖОВКВА, вул. Б. Хмельницького, 29; НЕДІЛЯ – 10.30, ПОНЕДІЛОК, СУБОТА – 19.30;
ВЕЛИКИМОСТИ, вул. Шевченка, 28; НЕДІЛЯ – 10 год., ПОНЕДІЛОК, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
ПЕРЕМИШЛЯНИ, вул. Галицька, 15, (Дім побуту); НЕДІЛЯ – 14.30 год.;
ЧЕРВОНІГРАД, вул. Ключівська, 18-а; НЕДІЛЯ – 10 і 18 год., ВІВТОРОК – 18.30 год.;
СОКАЛЬ, вул. Леонтовська, 15; НЕДІЛЯ – 10 і 17 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
СОСНІВКА, вул. Лісна, 5-а; НЕДІЛЯ – 10 і 18 год., ВІВТОРОК – 19 год.;
САМБІР, вул. Січ. стрільців, 49; НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.

Рівненська область:

КОСТОПІЛЬ, вул. Сидорова, 5 б; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
СТЕПАНЬ, вул. Прибережна, 26; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., СЕРЕДА, СУБОТА – 19 год.;
с. ГОЛИШІВ Рівненського р-ну, вул. Молодіжна, 10; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 19 год.;
ГОЩА, пров. Пекарський, 10; НЕДІЛЯ – 11 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.

м. Чернівці:

вул. Героїв Майдану (копишня Червоноармійська), 24б; НЕДІЛЯ – 9 і 17 год., ЧЕТВЕР – 19 год.;
вул. Університетська, 23; НЕДІЛЯ – 9 год., ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
бульвар Героїв Сталінграда, 9; НЕДІЛЯ – 9 і 17 год., П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
вул. Горіхівська, 32 (на румунській мові); НЕДІЛЯ – 9 год., ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
вул. Івана Підкови, 18 (Садиба); НЕДІЛЯ – 9 год., ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 20 год.;
Театральна площа, 6; НЕДІЛЯ – 10 і 17 год.

м. Вінниця:

вул. П. Морозова, 21; НЕДІЛЯ – 10 год.

Сумська область:

КОНОТОП, вул. Клубна, 73 а; НЕДІЛЯ – 10 год., ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 18 год.

Хмельницька область:

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ: вул. Березнева, 5; НЕДІЛЯ – 9, 15 і 17 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
вул. Миру, 92 б; НЕДІЛЯ – 17 год., ЧЕТВЕР 18 год.;
ЛЕТИЧІВ, вул. І. Франка, 35/1; НЕДІЛЯ – 10 год.;
НЕТИШІН, вул. Шевченка, 6; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., ВІВТОРОК – 19 год.;
ВОЛОЧИСЬК, вул. Незалежності, 46; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ:
Нігинське шосе, 8-а; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., ПОНЕДІЛОК, СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
вул. Молодіжна, 16; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА – 18 год.;
пр. Амбулаторний, 14-а; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., ВІВТОРОК, СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
вул. Драгоманова, 4; НЕДІЛЯ – 9, 12 год., ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
ГОРОДОК, вул. Індустріальна, 2; НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
ІЗЯСЛАВ, вул. Рози Люксембург, 4; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
СЛАВУТА, вул. Михайлова, 27; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
вул. Паперника, 94; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., ЧЕТВЕР – 19 год.;
ВОЛОЧИСЬК, вул. Гончара, 2; НЕДІЛЯ – 10, 18 год.; СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.

Тернопільська область:

ТЕРНОПІЛЬ: вул. Квітова, 19; НЕДІЛЯ – 10, 18 год.;
вул. Довженка, 4; НЕДІЛЯ – 10, 18 год.;
ШУМСЬК, вул. Вілійська, 12-а; НЕДІЛЯ – 10 і 17 год.;
БУЧАЧ, вул. Коцюбинського, 2; НЕДІЛЯ – 10 год.;
ЗБАРАЖ, вул. Грушевського, 31; НЕДІЛЯ – 10 і 18 год.;
ЗАЛИЩИКИ, вул. Чубинського, 8; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
ТЕРЕБОВЛЯ, вул. Шевченка, 29-а; НЕДІЛЯ – 10 і 17 год.;
ЛАНІВЦІ, вул. Відродження; НЕДІЛЯ – 10 і 18 год.;
МОНАСТИРИСЬКА, вул. Січ. стрільців, 24 (зал військомату); НЕДІЛЯ – 10, СЕРЕДА – 19 год.;
ЗБОРІВ, вул. Козацька, 25; НЕДІЛЯ – 11, 17 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
БЕРЕЖАНИ, вул. Валова, 4; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 20 год.;
КОПИЧИНЦІ, вул. Л. Українки, 27; НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 20 год.;
ГУСЯТИН, вул. Надозерна, 1; **КОЗОВА**, вул. Шкільна, 13;
ВИШНІВЕЦЬ, вул. Стуса, 20; **ЧОРТКІВ**, вул. Незалежності, 76;
с. ГРИМАЙЛІВ, вул. Лук'яновича, 3; НЕДІЛЯ – 10 год.;
с. КАМ'ЯНКИ, вул. Тернопільська; с. **СТРУСІВ**, вул. Миру, 26.

Волинська область:

ЛЮБОМЛЬ, вул. Дружби, 34; НЕДІЛЯ – 11 год., ЧЕТВЕР – 19 год.

ПОЛЬЩА

ІТАЛІЯ

Церква «ІСУС СПАСИТЕЛЬ», Viale Giorgio De Chirico, 73, Top Sapienza, Roma, НЕДІЛЯ – 13.30 год., ЧЕТВЕР – 19 год.; тел. +39 (329) 735-26-92.

Телепрограму «Вірую» дивіться в Інтернеті на viru.ru.at.ua, YouTube, CNL-Україна, у кабельних мережах і в цифровому форматі на телеканалі PAI (вівторок, четвер і субота о 17-й год.).

На CNL-Україна і на телеканалі PAI (вівторок, четвер і субота о 8-й ранку) дивіться християнську телепрограму «Одвічні істини».

Церква «ВІФАНІЯ»

м. Львів, вул. Жовківська, 8 (р-н Підзамче)

НЕДІЛЯ – 10, 18 год.
ПОНЕДІЛОК – 19 год. (молодіжне служіння)
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.

Церква «ГОЛГОФА»

м. Львів, вул. Скрипника, 2-а (р-н Сихів)

НЕДІЛЯ – 10, 18 год.
СЕРЕДА – 19 год. (молодіжне служіння)
ЧЕТВЕР – 18.30.

ЗАПРОШУЄМО НА БОГОСЛУЖІННЯ в Івано-Франківській церкві християн віри євангельської:

ЩОСЕРЕДИ – о 19 год.,
ЩОНЕДІЛІ – о 9, 12 та 18 год.,
ЩОПОНЕДІЛКА – молодіжне служіння о 19 год.

Адреса:
м. Івано-Франківськ,
вул. Мочульського, 1
(на Майзлях).

Тел. для довідок
(0342) 78-17-03.

Дорогі друзі! Слухайте

ХРИСТІЯНСЬКІ РАДІОПЕРЕДАЧІ

І програма Українського радіо:

ЩОПОНЕДІЛКА
о 20.30 — «Жива надія»
ЩОСУБОТИ
о 20.30 — «Віра. Надія. Любов»
ЩОНЕДІЛІ
о 19.40 — «Відвертість»
ЩОСУБОТИ
о 20.00 — «Вірую»
о 20.35 — «Людина і вічність»
о 22.45 — «Вірю і знаю»

ЩОПОНЕДІЛКА
о 20.45 на хвилях «Променя» —
передача для дітей «Стежинка»

Церква «Спасіння Боже»

Неділя: 12:00-14:00
(Богослужіння)
Четвер: 20:00,
П'ятниця: 21:00
(розбір Біблії)
Субота: 18:00
(молитовне служіння)

ESPAÑA. MADRID.
Av. Pablo Neruda 106 Local 5
L1 «Metro» Alto del Arenal,
C-2, C-7 «Renfe» El Pozo

Телефон:
№ 678-292-970
<http://www.salvaciondedios.com>
salvaciondedios2005@hotmail.com

Щонеділі о 8:00 та о 15:00
ДИВІТЬСЯ
християнську телепередачу «Вірую»
на каналі ТРК «3-студія»
Стежте за програмою телепередач

Християнська церква «ВІФЕЗДА»

Богослужіння відбувається:
Неділя - 11:00
П'ятниця - 18:30

За адресою:
м. Львів, вул. В. Великого, 4
Чекаємо вас!

ВІРУЮ
№ 2 (217)
лютий 2017 р.
Виходить щомісяця

Засновник — Івано-Франківська християнська місія милосердя «Добрий самарянин»
Газета видається на добровільні пожертвування
Р/р 26002000007923, ПАТ «Укрсоцбанк»,
МФО 300023, код 20559726

Редактор Олег КАРПЮК

Адреса редакції: 76002, м. Івано-Франківськ,
вул. Мочульського, 1;
тел./факс (0342) 50-10-19, факс 50-10-21
E-mail: dobry.samar@gmail.com
Наша сторінка в інтернеті: <http://viru.ru.at.ua>

Газета віддрукована
в Івано-Франківській друкарні «Місто НВ».
Обсяг — 1,86 умовного друкованого аркуша.
Тираж — 60000 примірників. Замовлення № 923.
Редакція не завжди поділяє погляди авторів.